

N:o 11.

Ank. till Riksd. kansli den 16 febr. 1904 kl. 12,30 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckt motion angående ändring af 35 §
väglagen, i syfte att ökad inflytande å förrättnings-
männens beslut må beredas vid vägsyner biträdande
nämndemän.*

Lagutskottet har till förberedande behandling fått emottaga en inom Andra Kammaren af herr *G. Jansson* i Krakerud väckt motion, n:o 18, af följande lydelse:

»Enligt § 35 i väglagen skall årlig vägsyn hållas af länsman »med biträde af tvenne nämndemän.» Hur ordet »biträde» skall tolkas, därom äro meningarna delade. En del länsmän anse, att nämndens sakkunskap är behöflig, hvarför den ock får göra sig gällande vid de årliga vägsynerna, då däremot andra, synnerligast de som bäst behöfde anlita samma sakkunskap, icke alls taga hänsyn till de saksäl, som nämnden har att framhålla. Dessa tyckas öfversätta ordet »biträde» till »betjänt», ity att den enda tjänst nämnden får hafva äran utföra är att en och annan gång hålla hästen åt dem, om så behöfves. För öfrigt få de tjäna som en dekoration. Då därtill kommer, att det icke kan undvikas, att länsmän understundom måste begagna unga vikarierande biträden att före-

Bih. till Riksd. Prot. 1904. 7 Saml. 8 Häft. (N:o 11).

träda i sitt ställe vid vägsyner, så kunna lätt oegentligheter inträffa, om det icke åligger syneförrättaren att taga nödig hänsyn till de biträdande nämndemännens omdöme. De misstag, som kunna begås vid öfvervakandet af vägunderhållet, äro å ena sidan för stor efterlåtenhet, så att vägarnas underhåll till en del försummas, och å andra sidan alldeles onödiga trakasserier samt en opraktisk stränghet, hvarpå åtskilliga exempel finnas.

Att härutinnan söka rättelse *efter* vägsynernas hållande är alltid förenadt med svårigheter och kostnader, hvarför mig synes, att de biträdande nämndemännen böra jämte länsmännen bära ansvaret för det sätt, hvarpå vägsyner hållas.

På anförda skäl får jag värdsamt föreslå, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t, i sammanhang med den utredning som förehafves till ändring i väglagen, i § 35 däraf låta inrymmas en liknande föreskrift för de vid vägsyner biträdande nämndemännen, som är gällande för gode män vid skiftesförrättningar enligt § 55 i gällande kungl. skiftesstadga.»

I motionen har herr *O. Anderson* i Hasselbol instämt.

Med hänsyn därtill, att närmare bestämmelse saknas angående den befogenhet, som tillkommer i vägsyn deltagande nämndemän, samt olika uppfattning härom i förekommande fall gjort sig gällande, ifrågasattes i förevarande motion meddelande af en föreskrift i ämnet liknande den, som finnes upptagen i § 55 af gällande skiftesstadga och enligt hvilken, då beslut eller utlåtande skall meddelas vid skiftesförrättning, skiftesmannen och gode männen hafva hvar sin röst samt skiftesmannens mening gäller allenast då samtliga förrättningsmännen hafva olika åsikter.

Förslag afseende att bereda vid vägsyner biträdande nämndemän ökad inflytande å förrättningsmännens beslut har förut varit å bane. Sålunda ifrågasatte vid 1897 års riksdag en enskild motionär inom Andra Kammaren bland annat en fördelning af förrättningsmännens befogenhet vid vägsyn på det sätt, att åklagarerätten skulle tillkomma länsmannen, men domsrätten tillhöra nämnden. Berörda motion afstyrktes emellertid af lagutskottet och föranledde icke någon Riksdagens åtgärd.

Nu läser emellertid, enligt hvad utskottet inhämtat, vid den omarbetning af väglagen, om hvars företagande Riksdagen gjort framställning hos Kungl. Maj:t, i det utarbetade förslaget influtit en bestämmelse i det syfte motionen afser.

Vid sådant förhållande hemställer utskottet,

att förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föränleda.

Stockholm den 16 februari 1904.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.